NORAKSTS
Lieta Nr.A420604311
Lietvedības Nr.A-02599-12/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 29.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis O.Priedītis,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *D.Š.* pieteikuma par Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 17.augusta lēmuma Nr.214 „Par 06.07.2011. administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.190051833" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 19.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *D.Š.* (turpmāk arī – pieteicēja jeb *D.Š.*) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 22.septembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420604311 par Carnikavas novada pašvaldības policijas (turpmāk arī – atbildētāja jeb Policija) priekšnieka 2011.gada 17.augusta lēmuma Nr.214 „Par 06.07.2011. administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.190051833" (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2011.gada 6.jūlijā plkst.11:10 Carnikavas novadā, Garciemā, vadītāja *D.Š.*, kura neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, bija novietojusi stāvēšanai transportlīdzekli NISSAN, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis), pie nama Krasta ielā Nr.2, ceļa zīmes Nr.522 „Stāvēšanas aizlieguma zona" darbības zonā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 136.3.punkta prasības.

Policijas vecākais inspektors par CSN 136.3.punkta prasību neievērošanu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.190051833 (turpmāk arī – Protokols) un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu piemēroja administratīvo sodu - naudas sodu Ls 30 (trīsdesmit) apmērā.

Nepiekrītot pieņemtajam lēmumam, 2011.gada 1.augustā pieteicēja to apstrīdēja Policijas priekšniekam.

Izskatot pieteicējas iesniegumu, Policijas priekšnieks ar Lēmumu atstāja negrozītu lēmumu par Protokola piemērošanu.

Lēmums pamatots sekojoši.

[2.1] Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais protokols un pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. Tāpat atbildētāja konstatēja, ka lietas apstākļi, kam varētu būt nozīme pareizā lietas izlemšanā, ir izpētīti vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, izvērtējot lietderības apsvērumus.

[2.2] Saskaņā ar LAPK 11.pantu pārkāpuma sastāva konstatēšanā nav nozīmes tam, vai pieteicēja neredzēja vai nevarēja redzēt attiecīgo ceļa zīmi, bet tam vai viņai vajadzēja un viņa varēja paredzēt, ka transportlīdzeklis ir novietots vietā, uz kuru atteicas aizliegums.

Ņemot vērā Ceļu satiksmes likuma 19. un 136.3.pantā ietvertās normas, atbildētāja secina, ka tā kā nav konstatējami objektīvi no pieticējas gribas neatkarīgi šķēršļi, kuru dēļ noteikumus nebija iespējams izpildīt, no pieteicējas var prasīt noteikumu ievērošanu arī tad, ja viņa uz ceļa, kas bija apzīmēts ar ceļa zīmi Nr.522, nokļuva no blakus teritorijas (privātpersonas nekustamā īpašuma), neredzot minēto ceļa zīmi, kas noteica brauktuves tiesisko režīmu attiecīgajā posmā.

Atbildētājas ieskatā pieteicējai ir jāveltī sevišķa rūpība tam, lai risks, ka transportlīdzeklis tiek novietots stāvēšanai aizlieguma vietā, neīstenojas.

[2.3] Lēmumā atbildētāja atsaucās uz tiesu praksi, kas noteic, ka autovadītājam, pirms viņš novieto transportlīdzekli, ir jāpārliecinās par ceļa zīmēm, kuru iedarbības zonā tas tiek novietots. To var izdarīt bez īpašas piepūles aplūkojot ceļa zīmes, kurām varētu būt iedarbība uz konkrēto vietu. *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 6.jūlija Senāta rīcības sēdes lēmumu administratīvajā lietā Nr.A42326906 SKA-311/2009).*

Atbildētāja norādīja, ka konkrētajā gadījumā pieteicējai vajadzēja paredzēt, ka NISSAN novietots stāvēšanai aizlieguma zīmes darbības zonā, bet tā kā viņa to nav paredzējusi, viņas vaina pārkāpumā izpaudusies neuzmanības formā.

[2.4] Ņemot vērā, ka LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkts paredz tikai vienu soda veidu un apmēru iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, jo pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Līdz ar to nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā.

Pieteikumā pieteicēja norādīja, ka tā kā izmantoja ceļu, kurš ved no veikala „AIBE", kurā iebrauca no šosejas posma Carnikava - Garciems, neredzēja ceļa zīmi Nr.522. Pieteicēja uzsver, ka tā kā 2011.gadā pirmo reizi bija Garciemā, viņa speciāli skatījās zīmju izvietojumu. Drošības labad transportlīdzekli novietoja Krasta ielā, jo 2010.gadā tur nebija aizlieguma zīmes.

Tāpat pieteicēja norādīja, ja aizlieguma zīme būtu novietota pirms ceļa, kurš ved uz veikalu „AIBE", tad viņa ceļa zīmi būtu ievērojusi.

[4] Atbildētājas – Carnikavas novada pašvaldības, pusē pieaicinātā iestāde – Carnikavas novada pašvaldības policija, tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicējas pieteikumu neatzīst atsaucoties uz pārsūdzētajā Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot sekojošo.

[4.1] Uz Krasta ielu, Garciemā, var piebraukt pa Mežciema un Ežu ielām.

No pieteicējas iesnieguma secināms, ka viņa Krasta ielā, Garciemā, ir nokļuvusi pa iebraukātu ceļu, kas ir privātpersonas īpašuma teritorija un kas atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktam nav ceļš.

[4.2] Atbildētāja uzskata, ka pieteicējai nevarēja rasties tiesiska paļāvība, ka viņa nepārkāpj CSN prasības, jo iebraucot pa norādīto iebraukāto ceļu no šosejas P1 un izbraucot uz Mežciema ielu, Garciemā, pieteicēja šķērsoja 920.ceļa apzīmējumu (balta nepārtraukta līnija), bet brauktuves posmā, kas apzīmēts ar minēto ceļa apzīmējumu, iebraukt ir aizliegts.

Ceļa posmā, kur konstatēts pārkāpums, 920.ceļa apzīmējums (nepārtraukta līnija) nav kopā ar 923.ceļa apzīmējumu (pārtraukta līnija).

Līdz ar to nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju nevar uzskatīt par pārtrauktu un tās šķērsošana ir aizliegta. Par pārtrauktu līniju var uzskatīt līniju, kurai svītru garums ir trīs reizes mazāks par atstarpēm starp tām.

Konkrētajā gadījumā līnija ir daļēji dzēsta nenoskaidrotu ārējo apstākļu iedarbības rezultātā un to nevar uzskatīt par pārtrauktu, jo ceļa apzīmējums neatbilst 922. un 923.ceļa apzīmējuma prasībām.

Pieteicējas paļāvība uz to, ka nokļūšana uz strīdus ceļa ir bijusi tiesiska, nekādā mērā nav attaisnojama.

[4.3] Atbildētāja vērš uzmanību uz to, ka, lai no iebrauktā ceļa uzbrauktu uz Mežciema ielu, ir jāskatās vai no kreisās puses nebrauc kāds transportlīdzeklis, kā rezultātā var redzēt ceļa zīmi Nr.523 (stāvēšanas aizlieguma zonas beigas), tādējādi pieteicējai vajadzēja būt skaidri zināmam, ka zīme, kuru var redzēt no otras puses ir ceļa zīme Nr.522 (stāvēšanas aizlieguma zona).

[5] Atbilstoši pieteicējas pieteikumā izteiktai vēlmei lieta tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā un noklausoties atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicēja transportlīdzekli novietoja stāvēšanai apdzīvotas vietas „Garciems" administratīvajā teritorijā Krasta ielā. Lietā arī nav strīda, ka šī teritorija atrodas 522.ceļa zīmes darbības zonā. Pieteicēja uzskata, ka nav saucama pie administratīvās atbildības, jo maršrutā, pa kuru viņa iebraukusi apdzīvotajā vietā, nebija uzstādīta un redzama 522.ceļa zīme.

[8] Kā jau norādīts iepriekš, pieteicējai piemērots administratīvais naudas sods Ls 30,00 apmērā par CSN 136.3.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā.

CSN 136.3.punktā noteikts aizliegums stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

CSN 298.16.punktā noteikts - 522.zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona". Stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi.

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā noteikts, ka par stāvēšanu (...) uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai 522.ceļa zīmes darbības zonā, kādi pierādījumi lietā to pierāda un vai tie ir pietiekami.

[9] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības

un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, (..), citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Izskatāmajā gadījumā administratīvais sods ir piemērots par transporta līdzekļa novietošanu stāvēšanai tam neatļautā vietā situācija, kad transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā. Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.110625061 (*lietas 18.lapa*), policijas darbinieka sastādītais ziņojums (*lietas 20.lapa*) un fotogrāfijas *(lietas19. lapa)*, kurā fiksēts novietotais transportlīdzeklis.

[10] Izvērtējot lietā savāktos pierādījumuS, kā arī ievērojot pašas pieteicējas sniegtos paskaidrojumus, tiesa par pamatotu un pareizu atzīst Policijas izdarītos secinājumus, ka pieteicēja transportlīdzekli novietojusi 522.ceļa zīmes darbības zonā. Tiesa neuzskata par nepieciešamu veikt detalizētāku pierādījumu izvērtējumu, jo strīdus būtība lietā nav saistīta ar vietu, kurā novietots transportlīdzeklis, bet ar veidu, kādā pieteicēja šajā vietā nokļuva.

Vērtējot pieteicējas iebildes, secināms, ka viņas ieskatā būtisks šajā lietā ir viņas vadītā transportlīdzekļa kustības maršruts. Pieteicēja norāda, ka braukusi pa zemes ceļu no veikala „AIBE" (kuram piebrauca no šosejas posma Carnikava – Garciems) līdz Mežciema ielai. Braucot pa šo maršrutu neesot iespējams redzēt 522.ceļa zīmi

Izvērtējot šīs pieteicējas iebildes, sākotnēji nepieciešams pārbaudīt, vai vieta, pakuru pieteicējas vadīja transportlīdzekli, būtu atzīstama par ceļu.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktā ir sniegts jēdziena „ceļš" skaidrojums - *jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velocelinji un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma*

līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Izpētot pieteicējas iesniegto foto attēlu *(lietas 8.lapa)*, tiesa secina, ka nav iespējams runāt par satiksmei izbūvētu teritoriju. Foto attēlā redzamas transportlīdzekļu pārvietošanās rezultātā radītas pēdas. Nav nekādu norāžu, ka kāda privātpersona, pašvaldība vai Latvijas Republika būtu izbūvējusi ceļu šajā vietā. Tiesas ieskatā jautājuma izvērtējumā par ceļa esamību vai neesamību vērā ir ņemama Carnikavas novada Būvvaldes 2011.gada 8.jūlijā sniegtā izziņa Nr.B/I/2011/56, kurā norādīts, ka no nekustamā īpašuma „Cīruļi" (veikals Nr.45) uz Mežciema ielu Garciemā, Carnikavas novadā, var nonākt šķērsojot privātpersonas īpašumā esošo nekustamo īpašumu „Žagatas" (kadastra apzīmējums */kadastra numurs/*) *(lietas 20.lpp.)*. Izziņā būvvalde nav norādījusi par kāda veida ceļa esamību šajā vietā.

Secinājumu, ka pieteicējas norādītajā vietā nav izbūvēts ceļš, var izdarīt arī aplūkojot interneta vidē pieejamos attiecīgās vietas satelīta uzņēmumus (http://karte-meklesana.zl.lv/?QProdukts=Garciems%2C+me%C5%BEciema+iela&x=0&y=0; https://maps.google.lv/). Šajos attēlos ir redzama pļava (zemes gabals) ar transportlīdzekļu atstātām pārvietošanās pēdām.

Tiesas ieskatā būtiski ir ņemt vērā arī to, ka pieteicējas norādītais un foto attēlā (arī satelīta uzņēmumos) redzamais pārvietošanās maršruts vai iebrauktās pēdas, acīm redzami ir izveidojušās transportlīdzekļu vadītāju apzinātas rīcības, kas vērsta uz 522.ceļa zīmes apbraukšanu, rezultāta. Iebrauktās pēdas ir paralēlas izbūvētai, ar asfaltbetonu segtai šosejai, tās nav saistītas ar piekļūšanu kādai ēkai vai objektam. Ir saprātīgi pieņemt, ka transportlīdzekļa vadītājs, lai neriskētu ar transportlīdzekļa bojāšanu, nokļūšanai izvēlētajā vietā izmantos atbilstoši izbūvētu ceļu. Savukārt izvēlē dot priekšroku nevis šosejai, bet pļavā iebrauktām pēdām, norāda uz vēlmi formāli izvairīties – „neredzēt" satiksmes režīmu nosakošās ceļa zīmes.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Policija pareizi ir konstatējusi pieteicējas rīcībā LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[11] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi; - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Citētā tiesību norma imperatīvi nosaka fiksētu soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts soda naudas apmērs. Līdz ar to iestādei vai amatpersonai, kura pieņem lēmumu, šādā gadījumā nav pamata veikt lietderības apsvērumus ar mērķi pieņemt individuāla satura lēmumus attiecībā uz soda apmēra noteikšanu.

[12] Ievērojot konstatēto, tiesa atzīst, ka Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 17.augusta lēmums Nr.214 „Par 06.07.2011. administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.190051833" ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par šī lēmuma atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 259.pantu pirmo daļu un 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt *D.Š.* pieteikumu par Carnikavas novada pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 17.augusta lēmuma Nr.214 „Par 06.07.2011. administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.190051833" atcelšanu un atstāt to negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) O.Priedītis

N O R A K S T S P A R E I Z S

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ O.Priedītis

Rīgā, 2012.gada 29.maijā.